

Fredericia eller om man skal flytte. Det ærede Medlem anførte, hvad ogsaa er blevet anført i det andet Ting, at han ikke troede, at de døvstumme egnede sig til Arbejdet ved Landbruget, han henviste til de vanskelige Maskiner, der kunne være at behandle, og til, at de ikke kunne høre. Jeg skal dertil kun sige, at en af de dygtigste Landmænd, jeg kender, er helt døvstum, han hører ikke det mindste, men klarer sig udmærket og driver selv en meget stor Gaard. Jeg tror, at de døvstumme meget ofte, forudsat at de ere vel begavede, ere i Stand til at hjælpe sig med de Sanser, de en Gang have, og som for dem til Dels erstatter den Sans, de mangle. — Det ærede Medlem for Bornholm (Kofod) havde sine Tvivl om, hvorvidt man paa Bornholm blev anderledes stillet nu end tidligere, idet Købstæderne derovre jo tage Del i Byrderne til Amtsfonden. Jeg antager, at dette Forhold vil ordne sig netop paa Grundlag af Stillingen, som den er nu. Hvis Stillingen nu er den, at Købstæderne faa Betaling for deres døvstumme af Amtsfattigkassen, saa maa de komme ind under de Regler, her foreslaas for Landet, og er Stillingen den, at de selv maa udrede Betalingen, ja saa maa de gaa ind under de Regler, som her foreslaas for Købstadkommunerne. Hvorledes Stillingen i Øjeblikket er for Bornholms Vedkommende, er jeg ikke i Stand til paa staaende Fod at sige, men jeg skal nærmere undersøge det.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6. Juli 1867.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 667—68).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Dette Lovforslag er af mig fremsat i det andet Ting, hvor det er blevet ved-

taget uforandret. Det gaar ud paa at ændre de i Loven af 12. April 1892 opførte Beløb, som Sogneraadene kunne tilstaa Formændene som Medhjælp ved det Arbejde, der paahviler dem som Sogneraadsformænd. I den nævnte Lov er det bestemt, at der hertil kan anvendes indtil 15 Øre pr. Indbygger i Kommunen, og at ingen Kommune kan anvende et større samlet Beløb end 250 Kr., alt dog saaledes, at Amtsraadet kan give Sogneraadet Tilladelse til at anvende et større Beløb. Der er nu ingen Tvivl om, at det Sogneraadsformændene paahvilende Arbejde er forøget i en meget væsentlig Grad i de siden denne Lov forløbne 12 Aar. Jeg skal nævne Alderdomsforsørgelsesloven, Fattigloven af 1891 og adskillige andre Love og ikke mindst Skattelovene, ligesom ogsaa statistiske Oplysninger i stadig stigende Grad fremskaffes af de kommunale Raad. Jeg har derfor forment, at Tiden maatte være kommen til at forhøje de Beløb, som Sogneraadene selv kunne bevilge, ogsaa for derved at muliggøre, at man kan beholde velskikkede og dygtige Formænd i deres byrdefulde Hverv. Beløbet er foreslaaet forhøjet til 30 Øre pr. Indbygger, og efter samme Forhold foreslaas 500 Kr. som det Beløb, de større Kommuner i alt kunne anvende dertil. I øvrigt er ingen Forandring foretagen i Lovens Princip eller overhovedet i de Bestemmelser, om hvilke der opnaaedes Enighed ved Forhandlingerne om Loven i 1892. Jeg skal anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

J. C. Sørensen: Det foreliggende Lovforslag er jo ganske enslydende med Loven af 12. April 1892 undtagen med Hensyn til de Sæts, der tales om, idet 15 Ø. forandres til 30 Ø. og 250 Kr. til 500 Kr. Lovforslaget motiveres ved, at der bestandig paalægges Sogneraadene mere og mere Arbejde, særlig naturligvis Sogneraadsformændene, navnlig ved de Love, der i den seneste Tid ere vedtagne. For saa vidt er jeg ogsaa enig i, at en Forhøjelse af de Medhjælpssummer, der er Tale om her, kan være fornøden. Det har jo i øvrigt altid efter Landkommunalloven af 1867 staaet Kommunerne frit for med Amtsraadets Samtykke at anvende det dertil fornødne Beløb, som Sogneraadet har indstillet, og deri er jo ingen Forandring sket. De Beløb, der nu foreslaas her at skulle træde i Stedet for de tidligere i Loven af 12. April 1892 bestemte, ere ganske vist det dobbelte af tidligere, men